

**PUHE FINANSSIKYSYMYKSESTÄ
YLEISVENÄLÄISEN TPKK:n ISTUNNOSSA
HUHTIKUUN 18 pnä 1918**

Tällä hetkellä on selvää se, että me emme ratkaise finanssiongelmaa lähiaikoina, emme saa ohjatuksi finanssilaitosta tavanomaisille raiteille. Tämä on selvää kaikille. Mutta on sanottava, että valitettavasti ei kukaan meistä ole tähän saakka tehnyt tällä alalla mitään sen hyväksi, että edes löytäisimme ne tienviitat, joita seuraten voisimme ohjata finanssilaitoksen sille kuuluville raiteille. Tov. Gukovski ehdotti meille suunnitelman. En kajoa tässä siihen, onko se suunnitelma hyvä vai huono. Minulle vain on selvää se, että parastakaan rahatalouden alaa koskevaa suunnitelmaa, olkoon se miten hyvä tahansa, ei nykyään voida toteuttaa, koska meiltä on tosiasiallisesti jäänyt järjestämättä se koneisto, joka toteuttaisi tämän finanssisuunnitelman. Jos yrittäisimme toteuttaa käytännössä jotakin verotusmuotoa, havaitsisimme heti, että eri alueet kantavat nykyisin veroja mikä mitenkin, kuinka kunkin päähän pälkähtää ja miten paikalliset olosuhteet milloinkin sallivat. Tässä suhteessa Neuvostoilla, jotka ovat vallan paikallisia elimiä, ei ole nykyään mitään yhtenäistä linjaa. Toisaalta ne sen vuoksi toimivat irrallisina keskusvallasta ja toisaalta Neuvostot eivät ole niin hyvin järjestettyjä, että kykenisivät toteuttamaan käytännössä kaiken, mitä me täällä suunnittelemme. Ottakaamme jokin esimerkki. Olen joutunut omakohtaisesti näkemään Neuvostoja, joilla ei ole omalla toimialueellaan edes sitä valtaa, mikä niille kuuluu, puhumattakaan siitä, että ne kykenisivät toteuttamaan käytännössä tämän finanssisuunnitelman, jota me täällä kaavailemme. Sen politiikan ansiosta, joka meillä on nyt vallitsevana, Neuvostot eivät monissa tapauksissa käytä niille kuuluvaa valtaa, niillä

ei ole mahdollisuutta käyttää sitä, koska valta on tosiasiallisesti erillisillä ryhmillä, jotka suhtautuvat usein vihamielisesti Neuvostoihin, kieltäytyvät alistumasta Neuvostojen tahtoon ja joilla onnettomuudeksi on käskettävänäan tietty määrä pistinvoimaa. Sanojeni todistukseksi tuon tässä esimerkin. Varsin lähellä Moskovaa, Rjazanin kuvernementissa, minulla oli tilaisuus nähdä seuraava ilmiö. Neuvosto siellä on. Neuvoston ohella on Sotilaallinen vallankumouskomitea. Sotilaallinen vallankumouskomitea pitää itseään autonomisena Neuvostoon nähden ja suorittaa verojen kantoa omin päin, tekemättä edes tiliä Neuvostolle toimistaan. Neuvosto puolestaan kantaa myös veroja, samoin omin päin. Kuten näette, jos yritämme tällaisen asiointilan vallitessa toteuttaa jotakin suunnitelmaa täältä käsin, niin siitä ei tietenkään voi tulla mitään eikä tietenkään tule mitään, koska jopa siellä, maaseudulla Sotilaallinen vallankumouskomitea ei alistu Neuvoston tahtoon, eikä Neuvostokaan voi sen tähden tehdä mitään keskuvallan hyväksi. Siksi on välttämättä tehtävä jotakin. On luotava toisenlainen organisaatio sitä varten, etteivät julkaistut dekreetit jäisi pelkiksi dekreeteiksi, etteivät ne jäisi paperille, vaan tulisivat toteutetuiksi.

Lyhyt lehtiselostus julkaistu

kuuhikuun 19 p:nä 1918

„Izvestija VTsIK” lehdessä 77. numerossa

Julkaistu ensi kerran täydellisenä v. 1920

kirjassa: „Yleisvenäläisen TPKK:n

4. kokoukseen istuntojen pöytäkirjat.

Pikakirjoituspöytäkirja”. Moskova

*Julkaistaan kirjan
tekstin mukaan*